ಸಂಧಿ ೩೪ – ಶ್ರೀ ಗುರುಶ್ರೀಶವಿಠಲದಾಸ ವಿರಚಿತ ಫಲಸ್ತುತಿ ಸಂಧಿ

ದಾಸವರ್ಯರ ದಾಸಕರ್ಜಗಿ
ದಾಸರೆಂಬರ ಈ ಸುವಾಕ್ಯವು
ದಾಸೀನವಮಾಡದಿರಿ ಶ್ರೀಹರಿದಾಸರಾದವರು ।
ಕಾಶಿ ಮೊದಲಾದ ಸುಕ್ಷೇತ್ರದಿ
ವಾಸಮಾಡಲು ಈ ಸುಜನ ಸಹ
ವಾಸಫಲ ದೊರಕುವದೆ ಶೋಧಿಸೆ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರದಲಿ ॥ ೧ ॥

ಶ್ರೀವರನ ದಾಸರಿಗೆ ಭಕುತಿಲಿ
ಸೇವಕನು ನಾನೆಂದು ಪೇಳುವ
ಜೀವನವ ಸಜ್ಜೀವಿ ಅವಹರಿದಾಸನೆಂದರಿದು ।
ಆವನಾದರು ಆದಿಯಲಿ ಇದ
ಭಾವಶುದ್ಧದಿ ಓದಿಬರೆಯಲು
ಕಾವನೈಯ್ಯನು ಕರುಣಿಸುವನು ಸದಾವಕಾಲದಲಿ ॥ ೨ ॥

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ನೋಡುವ
ಪರಮಭಕ್ತರ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಗೆ
ವರ ಸುಲೋಚನದಂತೆ ಇಪ್ಪವು ಈ ಸುಪದ್ಯಗಳು ।
ಅರಸಿಕರಿಗಿದು ಪೇಳಲಾಗದು
ಮುರಹರನ ದಾಸರಿಗೆ ತಪ್ಪದೆ
ಹರುಷ ಸುರಿಸುವನಿಹಪರದಿ ಗುರುಶ್ರೀಶವಿಠ್ಠಲನು ॥ ೩ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

ಸಂಧಿ ೩೫ – ಶ್ರೀ ಮನೋಹರವಿಠಲದಾಸಕೃತ ಫಲಶ್ರುತಿ ಸಂಧಿ

ಸಿರಿವರಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲನ
ಚರಣಭಜಕ ನೃಸಿಂಹದಾಸನ
ವರಮುಖಾಂಬುಜದಿಂದ ಪರಿಮಳದಂತೆ ಪಸರಿಸಿದ।
ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಪುಸ್ತಕ
ಬರೆದು ಓದುತ ಕೇಳ್ವಸುಜನರ
ದುರಿತ ಪರಿಹರ ಮುಕುತಿಯವರಿಗೆ ಕರತಲಾಮಲಕ॥ ೧ ॥

ಇದು ಸುಧಾಮಣಿ ಚಿಂತಿಸುವವರಿ
ಗಿದು ಅಭೀಷ್ಟವನೀವ ಸುರತರು
ವಿದು ಮನದಕಾಮಿತವ ಕರಕೊಂಬದಕೆ ಸುರಧೇನು।
ಇದು ಚತುರವಿಧವಾದ ಪುರುಷಾ
ರ್ಥದ ಸುಮಾರ್ಗವ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ
ಸದಮಲ ಶ್ರೀಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಕೇಳ್ವರಿಗೆ॥ ೨ ॥

ಪತಿತಪಾವನ ಮಾಳ್ಪದಿದು ಸಂ–
ಸೃತಿಯ ಬಾಧೆಯ ಕಳೆವದಿದು ಸಂ–
ತತ ವಿಮಲ ಸುಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯಾದಿ ಭಾಗ್ಯವನು।
ಅತಿಶಯದಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿತ್ತ–
ಚ್ಯುತನಪಾದವ ತೋರ್ಪದಿದು ಸಂ–
ಸ್ತುತಿಸಲೋಶವೇ ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ॥ ೩ ॥

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಪೂರ್ವಾ
ಪರದಿ ರಚಿಸಿದ ವಿಷ್ಣುದಾಸರ
ನರರಿವರು ದಿಟವೆಂದುಬಗೆವರು ಮೂರ್ಖರಿಳೆಯೊಳಗೆ।
ಸುರರೆ ಲೋಕೋದ್ಧಾರಕೋಸುಗ
ನರಹರಿಯ ಸದ್ಗುಣಗಣಂಗಳ
ನರುಹಲುದಿಸಿದರೆಂದು ಕೊಂಡಾಡುವರು ಕೋವಿದರು॥ ೪ ॥

ಶರಧಿಮಥನದೊಳಂದು ಸುಧೆ ತಮ
ಗರೆಯಲಾ ನರಸಿಂಹದಾಸರು
ಕರುಣದಿಂ ತತ್ಸುಧೆಯ ಸುಜನರಿಗುಣಿಸಬೇಕೆಂದು।
ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ನಿಜಮುಖ
ವರಕಲಶದಿಂದಿತ್ತ ರಸ ಸವಿ
ದಿರಲು ಶಾಶ್ವತ ಲೋಕದೊಳಜರಮರಣವೆನಿಸುವದು॥ ೫ ॥

ಪರಮತತ್ವಾಸಾರ ಯೋಗೀ
ಶ್ವರರ ಮನಕೆ ವಿಹಾರ ಸಜ್ಜನ
ನೆರವಿಗಳ ಶ್ರುತಿಗೊಪ್ಪುತಿಹ ಶೃಂಗಾರಲಂಕಾರ।
ಶರಣಜನಮಂದಾರವೆನಿಸುವ
ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಕೇಳ್ದರೆ
ದುರಿತ ಪಾರಾವಾರವನು ದಿಟ ಪಾರಕಾಂಬುವನು॥ ೬ ॥

ರೋಗಭಯವೆಂದೆಂದು ಬಾರದು
ಆಗದಪಜಯ ಧುರದಿ ಬಯಸಿದ
ಭೋಗ ಶುಭಕಲ್ಯಾಣವಪ್ಪದು ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ।
ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ಮಂದಿರನ ಕಥೆ ಲೇ
ಸಾಗಿ ಕೇಳಲು ದಿನದಿನದಿ ಶತ
ಯಾಗಫಲ ಬಹುದಾಯುರಾರೋಗ್ಯಾಗಿ ಸಿರಿಬಹುದು॥ ೭ ॥

ವಾದಿಗಳ ಎದೆ ಶೂಲ ಕುಮತವ
ಭೇದಿಸುವ ಕರವಾಲ ಕಾಮ
ಕ್ರೋಧ ತರಿದಾನಂದವೀವದು ಹರಿಕಥಾಮೃತವು।
ಪಾದಮಾತ್ರವ ಪಠಿಸುವಗೆ ಗಂ
ಗಾದಿ ಸ್ನಾನಫಲವು ಬಹುದು ಮೇ
ಣೋದಿದವನೇ ಧನ್ಯತಮ ಪುಸ್ತಕ ಸಮಗ್ರವನು॥ ೮ ॥

ಏನು ಧನ್ಯರು ನಮ್ಮ ಗುರು ಪವ
ಮಾನಮತದೊಳಗೆಸೆವ ಚದುರ ಮ
ಹಾನುಭಾವರು ಎನಿಪ ವೆಂಕಟ ನರಮೃಗೇಂದ್ರಾಖ್ಯ।
ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಮುಖದಿಂದಲುದಿಸಿದ
ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಚರಿತೆಸುಧೆಯನು
ಪಾನಗೈಯಲು ಮನದಣಿಯರೆಂದೆಂದು ಸಜ್ಜನರು॥ ೯ ॥

ಅಂಡಜಾಧಿಪ ತುರಗನಡಿ ಕರ
ದಿಂಡಗಳನನವರತ ಭಜಿಸುತ
ಪಂಡಿತರಿಗಿದು ಸೊಗಸುದೋರುವದಧಮ ಮನುಜರಿಗೆ।
ಕೆಂಡ ಸದೃಶವು ಮುಟ್ಟಲಾಪದೆ
ಬಂಡುಣಿಯು ಚಂಪಕ ಸುಪುಷ್ಪವ
ಕಂಡವೋಲ್ ಕುಜನರಿಗಸಾಧ್ಯವು ಹರಿಕಥಾಮೃತವು॥ ೧೦ ॥

ಪರಮತತ್ತ್ವರಹಸ್ಯವಿದನು–
ಚ್ಚರಿಸಲು ಬರೆದ ವೈಷ್ಣವರಿಗಿದು
ಕರಕರಿಯ ಸಂಸಾರವೆಂಬಬ್ಧಿಯೊಳು ಮುಣುಗಿರುವ।
ನರರಿಗೊರೆಯಲು ಬಾರದೆಂದಿಗು
ಕರಣಶುದ್ಧಿಗಳಿಂದ ಚರಿಸುವ
ಹರಿಯ ದಾಸೋತ್ತಮರಿಗರುಹಲು ಸಫಲವಾಗುವದು॥ ೧೧ ॥

ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೇತಕೆ
ಮೌನ ಜಪತಪ ಹೋಮವೇತಕೆ
ದಾನ ಕಾಯಕ್ಲೇಶ ತೀರ್ಥಕ್ಷೇತ್ರಯಾತ್ರೆಗಳ।
ತಾನೆಸಗಲೇಕಮಲ ಭಕ್ತಿ
ಜ್ಞಾನಪೂರ್ವಕ ಹರಿಕಥೆಯ ಸ
ನ್ಮಾನದಿಂಕೇಳಿದರೆ ಸರ್ವವು ಸಿದ್ಧಿಯಾಗವದು॥ ೧೨ ॥

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಪುಸ್ತಕ
ಸುರಮಹೀರುಹ ಅದಕೆ ಶಾಖೆಗ
ಳೆರಡು ನಾಲ್ಕೆರಡೆಂಬ ಸಂಧಿಗಳಿದಕೆ ಮುನ್ನೂರು।
ಎರಡು ಅರವತ್ತೆಂಟು ಪದಗಳ
ವರಮಧುರಫಲ ವರುಣವಾಗಲು
ಹರುಷದಿಂ ಸವಿಸವಿದುರುಚಿಗಳ ಪೊಗಳ್ವರೇ ಬುಧರು॥ ೧೩ ॥

ದಶಸುಸಂಧಿಯೊಳಿಪ್ಪ ಶ್ಲೋಕಗ
ಳೆಸೆವ ನವರತ್ನಾದಿ ಮಣಿಗಳ
ಪ್ರಸರ ಮಣಿಕಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಗಳೆಂಬ ಕರದಿಂದ।
ಎಸಗಿ ನವರತ್ನಗಳ ಮೂಟೆಗ
ಳಸಮ ಶ್ರೀ ಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲನ
ಬಿಸಜಪಾದಕ್ಕಿಡಲು ಸೇವೆಯನೊಡನೆ ಕೈಗೊಂಬ॥ ೧೪ ॥

ನವರಸಾಲಂಕಾರ ಶಾಸ್ತ್ರವ
ವಿವರಿಸಲು ಬಹುದತಿಚಮತ್ಕೃತಿ
ಕವಿತವನು ವರ್ಣಿಸಲು ಬಹುದೀ ಶ್ರೀಮನೋಹರನ।
ಸ್ತವನ ಗುಣಗಳ ತತ್ತ್ವಸಾರವ
ಅವನಿಜನರಿಗೆ ಪೇಳಲೊಶವೇ
ದಿವಿಭವರಿಗಲ್ಲದಲೆ ಹರಿಯಕಥಾಮೃತ ಸ್ವಾನ॥ ೧೫ ॥

ಶ್ರೀಮನೋಹರವಿಠಲದಾಸನ
ಪ್ರೇಮದಿಂ ಕರವಿಡಿದ ಗುಣ ನಿ
ಸ್ಸೀಮ ಶ್ರೀಜಗನ್ನಾಥವಿಠಲನ ಭಜಕರೆಂದೆನಿಪ।
ಆ ಮಹಾತ್ಮರ ಜ್ಞಾನವಿದ್ಯೆಯ
ನಾಮವನುದಿನ ಸ್ಮರಿಸಲವರಿಗೆ
ಕಾಮಿತಾರ್ಥಗಳು ದೊರೆವವು ಸಂದೇಹವೇನಿದಕೆ॥ ೧೬ ॥

ಇರುಳುಹಗಲರುವತ್ತು ಘಳಿಗೆಯ
ಪರಿಪರಿಯ ದಿವಸದಲಿ ಸಂತತ
ನಿರಂತರ ಸಂಸಾರವೆಂಬಬ್ಧಿಯೊಳು ಮುಳುಗಿರದೆ।
ಅರೆಘಳಿಗೆ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಶ್ರೀ
ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ ಸವಿದರೆ
ಸಿರಿಮನೋಹರವಿಠಲನಡಿದಾವರೆಯ ಸೇರುವರು ॥ ೧೭ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

ಸಂಧಿ ೩೬ – ಶ್ರೀ ಭೀಮೇಶವಿಠಲದಾಸ ವಿರಚಿತ ಸಂಧಿಮಾಲಾಸಂಧಿ

ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರಸಂಧಿಗ
ಳರುಹುವೆನು ತತ್ಕೃತ ಮಹಾತ್ಮರ
ಚರಣಕರುಣಾಬಲವಿರಲು ಸನ್ಮಂಗಳಾಚರಣಾ ॥
ಸರಸಸಂಧಿಯ ಪೇಳ್ದ ಸುಜನರಿ
ಘರುಷಕೊಡುವುದುಯೆಂದು ಪರಮಾ
ದರದಿ ಕರುಣಸಂಧಿ ವ್ಯಾಪ್ತ ಸುಸಂಧಿ ಭೋಜನದಾ ॥ ೧ ॥

ಸಂಧಿಸುಖದ ವಿಭೂತಿ ಸಿರಿಗೋ
ವಿಂದನಾಜ್ಞಧಿ ಪೇಳಿದರು ಆ
ನಂದ ನೀಡುವ ಪಂಚಮಹಾಯಜ್ಞದ ಸುಸಂಧಿಯನ ॥
ಛಂದದಿಂದಲೇ ಪಂಚತನ್ಮಾ
ತ್ರೆಂದು ಕರಿಸುವ ಸಂಧಿ ಪೇಳ್ದರು
ಇಂದಿರೇಶನ ಪ್ರೀತಿ ಬಡಿಸುವ ಮಾತೃಕಾಸಂಧೀ ॥ ೨ ॥

ವರ್ಣಪ್ರಕ್ರಿಯಸಂಧಿ ಸುಜನರ
ಕರ್ಣಗಳಿಗತಿಶ್ರಾವ್ಯವೆನಿಪುದು
ತೂರ್ಣದಲಿ ಸರ್ವಪ್ರತೀಕಧ್ಯಾನಪ್ರಕ್ರಿಯವಾ ॥
ನಿರ್ಣೈಸಿದರು ನಾಡಿಯನು ಸಂ
ಪೂರ್ಣ ಗುಣನಾಮಸಂಧಿಯನು
ಸ್ವರ್ಣನಾಭಿಪ್ರಮುಖ ಜೀವನಪ್ರಕ್ರಿಯಾಸಂಧಿ ॥ ೩ ॥

ವಾಸುದೇವನ ಕರುಣದಿಂದಲಿ
ಶ್ವಾಸಸಂಧಿಯ ಪೇಳಿದರು ಜಗ
ದೀಶನಿಂದಲಿ ದತ್ತಸ್ವಾತಂತ್ರಾಖ್ಯಸಂಧಿಯನಾ ॥
ಲೇಸೆನಿಪ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ವಿಭಜನ
ದಾಸರು ಸಾರಿದರೆಲ್ಲ ಬಿಂಬೋ
ಪಾಸನದ ಸಂಧಿಯನು ಹರಿಯ ಸ್ತೋತ್ರಸಂಧಿಯನ ॥ ೪ ॥

ಸುಗುಣತರತಮಭಾವಸಂಧಿಯು
ಮಿಗಿಲು ಆವೇಶಾವತಾರವ
ನಗಧರನ ಭಕ್ತಾಪರಾಧಸಹಿಷ್ಣು ಸಂಧಿಯನಾ ॥
ಹಗಲು ಇರುಳೆನ್ನದೆಲೆ ಪಿರಿಯರು
ಬಗೆಬಗೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರವನು ಶೋಧಿಸಿ
ಸುಗತಿಪ್ರದ ಬೃಹತ್ತಾರತಮ್ಯದ ಸಾಧನದ ಸಂಧೀ ॥ ೫ ॥

ದೇವನಂಘ್ರಿಯ ನೆನೆವುತಲಿ ಕ್ರೀ
ಡಾವಿಲಾಸವರೋಹ ಸಂಧಿಯು
ದೇವತಾನುಕ್ರಮಣಿಕಾ ವಿಘ್ನೇಶಸಂಧಿಯನ ॥
ಭಾವವುಳ್ಳಣುತಾರತಮ್ಯವ
ತಾ ವಿರಚಿಸುತ ದೈತ್ಯತರತಮ
ಭಾವ ನೈವೇದ್ಯ ಪ್ರಕರಣಸಂಧಿ ಪೇಳಿದರು ॥ ೬ ॥

ನೀರಜಾಕ್ಷನ ನೆನೆದು ಕಕ್ಷ
ತಾರತಮ್ಯದ ಸಂಧಿ ಪೇಳುತ
ಶ್ರೀರಮಣಗರ್ಪಿಸುತಲಿರೆ ಭೀಮೇಶವಿಠಲನ ॥
ಚಾರುಚರಣವ ನೆನೆವುತನುದಿನ
ಧಾರುಣೀಯೋಳು ಮೆರೆದ ನಮ್ಮ
ಗುರುದೊರೆಜಗನ್ನಾಥಾಖ್ಯ ದಾಸರ ನೆನೆವೆನನವರತಾ ॥ ೭ ॥

ಶ್ರೀಮತ್ ಜಗನ್ನಾಥದಾಸರಾಯರ ಶಿಷ್ಯ ಭೀಮೇಶದಾಸ ವಿರಚಿತ
ಸಂಧಿಮಾಲಾಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ

॥ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

ಸಂಧಿ ೩೭ – ಶ್ರೀ ಗುರುಶ್ರೀನಿವಾಸವಿಠಲದಾಸ ವಿರಚಿತ ನಿರ್ಗುಣಸಾರ ಸಂಧಿ

ಶ್ರೀ ಹರಿಯು ತಾನು ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ಲಿಪ್ತನಾಗದೆ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿ ಸಕಲ ಚೇತನರೊಳಗಿದ್ದು ಅವರವರ ಅನಾದಿ ಕರ್ಮಾನುಸಾರವಾಗಿ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾ ಅವರವರ ಯೋಗ್ಯತಾನುಸಾರವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಾದಿ ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಈ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡುವುದು.

॥ ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋನಮಃ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ ಷಟ್ಪದಿ

ಶ್ರೀ ರಮಣಿ ಕುಚಕುಂಕುಮಾಂಕಿತದ ಸೊಬಗಿನಿಂ
ವಾರಿಜ ಭವೇರ ರುಚಿತುತಿಸುತಿಹ ಭಾಗ್ಯದಿಂ
ಚಾರುತರವಾಣಿ ಭಾರತಿ ಫಣಿಪ ವಿಹಗಪತಿ ಗಿರಿಜಾ ರಮಣ ಮುಖ್ಯರ ॥
ಭೂರಿ ವಂದನೆಯ ಸಂಪದದಿಂದ ಮೆರೆಯುತಿಹೊ
ದಾರಜ್ಞಾನಾನಂದ ಗುಣಪೂರ್ಣ ವ್ಯಾಪಿ ಜಗ
ಧಾರ ಗುರುವರ ಶ್ರೀನಿವಾಸವಿಠ್ಠಲ ಪೊರೆವ ತನಗೆತಾನೇ ಧರೆಯೊಳು ॥೧॥

ಮುನ್ನ ಗುರುವರ ಜಗನ್ನಾಥವಿಠ್ಠಲ ಪೇಳ್ದ
ಸನ್ನುತ ಕವಿತವೆನಿಪ ಹರಿಕಥಾಮೃತಸಾರ
ತನ್ಮಧ್ಯದೊಳ್ತೋರಿತೋರದವೊಲಿಪ್ಪ ನಿರ್ಗುಣಸಾರ ಸಂಗತಿಯನು ॥
ಇನ್ನು ಜಗದೊಳಗಿಪ್ಪ ಸರ್ವಜೀವಾಂತಸ್ಥ
ತನ್ನ ಹರಿ ಕೇಳಿ ತೋಷಿಸಲೆಂದು ಧರೆಯೊಳ
ತ್ಯುನ್ನತವಧಿಕ ಸರ್ವಜೀವನಿಯಮಕನಲ್ಲಿ ನಿಂದುನುಡಿವನು ಧರೆಯೊಳು ॥೨॥

ಅನಭಿಮತ ಕರ್ಮ ಪ್ರವಾಹದೊಳ್ ಜೀವತತಿ
ಯನುಪಮನ ವಶವಾಗಿಯಿರುವ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ
ಸಲೆ ಜೀವರೆಲ್ಲ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯಚೇತನಾಭಾಸರೆಂದು ಕರೆಸುವರು ಬಳಿಕ ॥
ಅನುಪಮ ಚರಿತ್ರ ಹರಿ ಪಾಲಿಸುವನನವರತ
ತನಮಡದಿಯಧಿ ದೈವವೆನಿಪ ಜಡರೂಪದಾ
ತನುವಿತ್ತು ಜೀವಕೃತ ಕರ್ಮಗಳನಾಚರಿಸೆ ಸುಕೃತ ದುಷ್ಕೃತಗಳುಂಟೆ ॥೩॥

ತನ್ನ ಮನಬಂದ ತೆರೆದಂತೆ ಜೀವರೊಳಿದ್ದು
ಭಿನ್ನಗುಣರೂಪ ಕ್ರಿಯಾದಿಗಳ ತೋರುವಂ
ಸನ್ನುತ ಸುಮಾರ್ಗದುರ್ಮಾರ್ಗ ಮಧ್ಯಮವೆಂದು ಕರೆಸುತಿಪ್ಪಂ ಧರೆಯೊಳು ॥
ತನ್ನ ಮನಬಂದ ತಾಮಸವ ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂ
ತನ್ನಮತವಲ್ಲದಿಹ ಸಾತ್ವಿಕವನೋಕರಿಪ
ತನ್ನ ಮನವಾರೆ ರಾಜಸವೆಂದು ಕರೆದು ನಡೆವಂ ತಾನೆ ರಾಜಸದೊಳು ॥೪॥

ಬಲು ಜನ್ಮವೀಯಲೋಸುಗ ಕೆಲವರಲಿನಿಂತು
ತಿಳಿಯದವನೋಪಾದಿ ತನ್ನ ತಾಮರೆದಿಹಂ
ಸಲೆ ಜನ್ಮಗಣನೆ ತೀರಿದ ಬಳಿಕ ತನ್ನ ತಾನೊಳಗೊಂಬ ಚೇತನದೊಳು ॥

ತಿಳಿದು ತನ್ನಯ ಸೇವೆ ತಾನೆ ಮಾಡುತ ನಿತ್ಯ
ವಿಳೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಜೀವರೊಳಿದ್ದು ತಾಪೊಗಳಿ
ಬಲು ಪುಣ್ಯವಂತನಿವನೆಂದು ಸಂತಸಬಟ್ಟು ತನಗೆತಾನೆ ಒಲಿವನು ॥ ೫ ॥

ವೇಧ ಮೊದಲಾದವರ ಸಾತ್ವಿಕರೆನಿಸಲೆಳಸಿ
ಸಾಧು ಶಾಂತತ್ವ ಸ್ವರೂಪದಿಂದಿರುತಿಪ್ಪ
ಕ್ರೋಧಿ ಶಂಬರದೈತ್ಯ ಕಲಿ ಮುಖ್ಯದಾನವರೊಳಿಪ್ಪ ನತಿಕೋಪದಿಂದ ॥
ಈ ವಸುಂಧರೆಯೊಳಗೆ ಕೋಪಶಾಂತಿಗಳೆರಡು
ಆವ ದೇಶದೊಳಾದೊಡಂ ಕೂಡಿನಡೆದಪುವೆ
ದೇವ ಮಾಡುವ ಕೃತ್ಯಗಳನು ನಿಂದಿಪರುಂಟೆ ಆವಾವ ಲೋಕಗಳೊಳು ॥ ೬ ॥

ದೇಹಸ್ಥನಾದ ಜೀವನು ಕಳವನಾಚರಿಸೆ
ದೇಹಕ್ಕೆನಿಗಳ ಬಂಧನವಪ್ಪ ತೆರೆದಂತೆ
ದೇಹಿನಿಕರದೊಳು ಹರಿ ತಾನಿಂತು ಚೇಷ್ಟೆಯಂ ಮಾಡಲದರದರ ಫಲಕೆ ॥
ಈ ದೇವವಂದ್ಯ ಸುಖದುಃಖ ಭೋಕ್ತನು ಎಂದೊ
ಡಾದೇವಗೇನಹುದು ಕುಂದು ಕೊರತೆಗಳಿಂತು
ಮಾಧವನೆ ಆಚರಿಸಿ ನುಡಿದು ಸಂತಸಬಡುವ ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಳಿದ್ದು ॥ ೭ ॥

ಭೂಸುರರ ದೇಹದೊಳಗಿರುವ ಜೀವನೊಳಿಪ್ಪ
ವಾಸುದೇವನೆ ವಿಪ್ರನೆಂದು ತಾ ಕರೆಸುವಂ
ಈ ಸಮಸ್ತ ಪುರಾಣವೇದಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ಕರ್ಮಗಳನಾಚರಿಸುತಿಹನು ॥
ಸ್ವೋಚಿತ ಸುಮಾರ್ಗಗಳನಾಚರಿಸ ಬೇಕೆಂದು
ವಾಚಿಸುತ ಮೂರು ವರ್ಣದ ಜೀವರೊಳಗಿಪ್ಪ
ಕೀಚಕಾರಿಪ್ರಿಯಗೆ ಸೂಚಿಸುತನೆಲಸಿಹಂ ಆಸೆ ಕ್ಲೇಶಕೆ ಸಿಲುಕದೆ ॥ ೮ ॥

ಮಾನವಪದೇಹಸ್ಥನಾದ ಜೀವರೊಳಿದ್ದು
ತಾನೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯನೆಂದು ಕರೆಸುತನುದಿನ ವನ
ಜನಾಭಸಂಕರ್ಷಣನೆ ದುಷ್ಟ ನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟಪರಿಪಾಲನೆಯ ಮಾಡಿ ॥
ಸಾನುರಾಗದಿ ಸಕಲವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರ
ಹೀನವಾಗದ ತೆರದಿ ಪಾಲಿಸುತಲನುದಿನದಿ
ತಾನೆ ಪೂಜಿಪನು ವಿಪ್ರಸ್ಥನಾಗಿಹ ವಾಸುದೇವನೆ ವಿನಯದಿಂದ ॥ ೯ ॥

ಈ ನಳಿನಜಾಂಡದೊಳಗುಳ್ಳ ವೈಶ್ಯರಕಾಯ
ಜಾಲಗಳೊಳಿಪ್ಪ ಚೇತನ ನಿಕರದೊಳು ನಿಂತು
ವಾಣಿಜ್ಯ ವೃತ್ತಿಗಳ ಸೇವಾದಿ ಕೃತ್ಯಗಳನಾಚರಿಪ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನು ॥
ತಾನೆ ಪೂಜಕಪೂಜ್ಯನಾದೊಡಂ ಬೇಸರದೆ
ತಾನೆ ಪೂಜಿಪ ತಾನೆ ಇಟ್ಟಿಹಾಜ್ಞಾನಮಂ
ಸಾನುರಾಗದಿ ಜೀವತತಿಗಿತ್ತು ಅವರ ಸ್ವಭಾವಯೆನಿಸುವನು ಕರುಣಿ ॥ ೧೦ ॥

ತಾವೆ ಬಿತ್ತುವ ಬೆಳೆವನಿತ್ತಧಾನ್ಯಗಳತಾ
ವೋವಿ ಅವನಿಪತಿ ಮೊದಲಾದವರ್ಗೀಯುತಿಹ
ಆವಿ ಅಜ ವೃಷಭ ಮೊದಲಾದ ಜೀವತತಿಯ ಸಲಹುವಂ ಶೂದ್ರನೆನಿಸಿ ॥

ಈ ವನಜ ಗರ್ಭಾಂಡದೊಳಗುಳ್ಳ ಜೀವರೊಳು
ಭಾವಿತನು ಅನಿರುದ್ಧನಾಮಂದಿದಲೆ ಕರೆಸಿ
ಈ ವಿಧದಿ ಚತುಷ್ಟಾತು ತಾನೆನಿಸಿಕೊಳುತಿಪ್ಪ ಮಾವಿಧಿಪ್ರಮುಖಸ್ತುತ್ಯ ॥ ೧೧ ॥

ಗೋವುಗಳೊಳಿರುತಿಪ್ಪನುದ್ಗೀಥನಾಮಕಂ
ಆವಿ ಅಜಗಳೊಳಿಹನು ಪ್ರಸ್ಥಾವಹೀಂಕಾ
ರವಾಹನಾಸ್ಪದವಾದ ಹಯಗಳೊಳಗಿರುತಿಪ್ಪ ಪ್ರತಿಹಾರನೆನಿಸಿಕೊಂಡು ॥
ಜೀವನಪ್ರದ ನಿಧನನಾಮ ಮನುಜರೊಳಿದ್ದು
ದೇವದಾನವರೆನಿಪ ಸಕಲ ಚೇತನರುಗಳ
ಯಾವದಿಂದ್ರಿಯ ಭೋಗ್ಯರಸಗಳನು ಸ್ವೀಕರಿಪ ಸ್ಥೂಲಭುಕು ವಿಶ್ವಾಖ್ಯನು ॥ ೧೨ ॥

ಕೇಶಸಾಸಿರ ಭಾಗಗೈಸುಲೆನಿತಿಹ ಜೀವ
ನೀಸುದೃಢತರವಾಗದವನು ಭುಂಜಿಪನೆನಲೆ
ವಾಸವಾರ್ಚಿತಪಾದ ಶ್ರೀಶ ನಗದಿಹನೆ ತನ್ನಯ ಕೃತ್ಯ ತಾ ನೆನೆದು ॥
ಸೂಸಿಕರುಣವ ತಾನು ಕೈಪಿಡಿದ ಚೇತನನೊ
ಳೇಸು ಕಾಲಗಳಾದೊಡಂ ಜೀವಕೃತವನಿಸ
ಘಾಸಿಗೊಳಿಸಲು ಜಗದ ಜೀವರೊಳಗಿದ್ದಾಡಿ ಜನ್ಮಮೃತಿಗಳ ಕೊಡುವನು ॥ ೧೩ ॥

ಜೀವರಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿಪ್ಪ ಹರಿ ಲಿಂಗ
ದೇಹದಭಿಮಾನಿ ಲಕುಮಿಯೊಳಿರುವ ತನಗೆ ತಾ
ನೋವಿ ಪ್ರೇರಿಸೆ ಬಳಿಕ ಲಿಂಗಸ್ಥನಾದ ವಾರಿಜಭವಾಂತರ್ಯಾಮಿಗೆ ॥
ಜೀವಪ್ರಾವರಣ ಲಿಂಗಾಭಿಮಾನಿಯೊಳಿದ್ದು
ಮಾವಿನುತ ಹರಿ ತನಗೆ ತಾನೆ ಪ್ರೇರಿಸಲಹವು
ತೀವಿಮುಂದಿರುವ ಅನಿರುದ್ಧ ದೇಹದೊಳಿಪ್ಪ ಜೀವತತಿಯೊಳು ನೆಲಸಿಹ ॥ ೧೪ ॥

ಭಾವಿಶೇಷಪದಾರ್ಹ ಮುಖ್ಯದೇವಾರ್ಚಿತ
ಶ್ರೀವಿನುತ ಹರಿಗೆ ಪ್ರೇರಣೆ ಸ್ಥೂಲದೊಳು ಹೊಳೆವ
ದೇವದಾನವ ಸೇವ್ಯವಿಶ್ವಾಖ್ಯಗಹುದು ಅನಿರುದ್ಧ ದೇಹಸ್ಥನಾಗಿ ॥
ಎಣಿಸೆ ವಿಶ್ವಾಖ್ಯನಾಚರಿಪ ತನ್ನಯ ಆಜ್ಞೆ
ತನಗೆ ತಾನೇ ಮೀರದಲೆ ಸತ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪ
ದನುಸಾರ ಸ್ಥೂಲದೊಳಗಿದ್ದು ತದ್ರೂಪ ತನ್ನಾಮದಿಂ ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ॥ ೧೫ ॥

ಈವಿಧಾಧ್ಯಾತ್ಮದೊಳಗೀವ ಪ್ರೇರಕನಾಗಿ
ಆವಕರ್ಮವ ಈಶನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾಚರಿಪ
ಆವಕರ್ಮವ ಮಾಡಲಿರ್ದಪುದು ಚೈತನ್ಯ ಚೇತನಾಭಾಸಕಂಗೆ ॥
ಕೋವಿದೋತ್ತಮರೆನಿಸಿ ನ್ಯಾಯಬಾಹಿರರೆನಿಸಿ
ಆವುದೊಂದರಿಯದಜ್ಞಾನಮಿಶ್ರರು ಎನಿಸಿ
ಈ ವಿಧದಿ ಜೀವರನು ಮೂರುಗುಣದೊಳಗಿಟ್ಟು ಸಲಹುವಂಕೃತಿರಮಣನು ॥ ೧೬ ॥

ಜೀವರಂತರ್ಯಾಮಿಯಾಗಿದ್ದು ಪ್ರೇರಿಸುವ
ಪಾವನನೆನಿಪ್ಪ ಪ್ರಾಣನೊಳಿದ್ದು ಸಾಕ್ಷಿಯಹ
ವೋವಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ನಡೆಸುವ ಸ್ಥೂಲದೊಳಗಿದ್ದು ವಿಶ್ವಾಖ್ಯನೆನಿಸಿಕೊಂಡು ॥

ಯಾವದಿಂದ್ರಿಯದ ವ್ಯಾಪಾರಗಳ ನಡೆಸುವಡೆ
ಆವಕಾಲಕು ಜೀವತತಿಗೆ ಸ್ವಾಧೀನವಿಲ್ಲ
ಪಾವನನೆನಿಪ್ಪ ಹರಿಯಿಟ್ಟ ತೆರನಂತಿರುವುದೇ ಜೀವಧರ್ಮಕರ್ಮ ॥ ೧೭ ॥

ಜೀವ ಜೀವಗೆ ಬಿಂಬನೆನಿಸಿಕೊಂಬುವುದುಂಟೆ
ಪಾವನನೆನಿಸಿಕೊಂಡು ಹರಿ ತಾನೆ ನಿಂತಖಿಳ
ಜೀವರೊಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕರೆಸುವ ಬಿಂಬಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನಾಮದಿಂದ ॥
ಜೀವನಿಕರಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆಗಳಿಲ್ಲ ವಿಶ್ವಜಗ
ತೀವಲಯ ಜೀವರೊಳಗಿದ್ದು ಕರ್ಮವಮಾಡಿ
ತಾನೆಪೇಳುವ ಯೋಗಧಿಷ್ಠಾನ ನೀಚರೆಂದಾವಾವ ಕಾಲಗಳೊಳು ॥ ೧೮ ॥

ಆದಿಯೊಳು ಸೃಷ್ಟಿಕಾಲದಿ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳುನಿಂತು
ತಾ ದಯದಿ ಮೂರು ಗುಣಗಳಸೃಜಿಸಿ ಮೇದಿನಿಯ
ಮೇಲೆ ಸಾತ್ವಿಕರಜೋತಾಮಸಗಳೆಂದು ಪೆಸರಿಡೆ ಸತ್ಯ ಸಂಕಲ್ಪಕ ॥
ಈ ದೇವದೇವಗೊದಗಿತು ತವಸುಸಾರಬಳಿ
ಕೀಚರಾಚರ ಜೀವತತಿಯ ಗುಣದೊಳಗಿಟ್ಟು
ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿಸಲುಗೊಡದೆ ಕರ್ಮಾನುಸಾರ ನಡೆವನು ಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನು ॥ ೧೯ ॥

ತಾನೆ ಕಾರ್ಯವ ಮಾಡಿಪಾಪವೆಂದರುಪುವಂ
ತಾನೆ ಕೃತ್ಯವ ನಡೆಸಿ ಸುಕೃತವೆಂದುಸುರಿದಪ
ತಾನರಿಯದವನ ತೆರದೊಳಗಿದ್ದು ಮಿಶ್ರನೆಂದಾಡುವಂ ಜೀವತತಿಯ ॥
ತಾನೆ ತನ್ನಯ ಮನವನಿತ್ತು ಜೀವರಪೊರೆವ
ತಾನೆ ಮತಗೊಡದೆ ಜೀವರ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸುವ
ತಾನುದಾಸಿನಗೈದವನತೆರದೊಳಿರುತ ಹರಿ ಗುಣಯುಕ್ತಚೇತನರೊಳು ॥ ೨೦ ॥

ಜೀವರಿಗೆ ಋಣರೂಪವಾದ ಗುಣವನೆಸೃಜಿಸಿ
ಮಾವಿನುತ ತನ್ನ ಆಜ್ಞದಿ ಜೀವರಿಗೆ ಹೊರಿಸಿ
ಈ ವಿಧದ ಎರಡೊಂದು ಗುಣವ ಋಣಕಡೆಯಾಗಿಯಿರಲೋಸುಗವೆ ಅವರೊಳು ॥
ಜೀವ ಕರ್ತೃತ್ವ ಬಂಧಕಶಕುತಿ ರೂಪಾಂತು
ಪಾವನನೆಸಿಕೊಂಡು ಲಿಪ್ತನಾಗದೆ ನಿಂತು
ಆವಾವ ಪಕ್ವಕಾಲಗಳರಿತು ಗುಣಋಣವ ಸಾವಧಾನದಿತಿದ್ದುವ ॥ ೨೧ ॥

ಆವ ಗುಣಋಣ ಪಕ್ವಕಾಲ ಬಲ್ಲನೊಜೀವ
ಆವ ಕರ್ಮಗಳ ಮರ್ಮದ ಫಲವ ನೆರೆಬಲ್ಲ
ಆವ ದುಷ್ಕೃತ ಸುಕೃತ ಫಲ ಉಂಡ ಪ್ರಜ್ಞಾವಿಶೇಷವಿಪ್ಪುದೊ ಜನುಮದೊಳು ॥
ತೀವಿಕೊಂಡಿಹ ಜನ್ಮಗುಣಋಣ ಮಹಾಭಯವು
ಠಾವರಿತು ಜೀವರನು ಪಾರಗಾಣಿಸೆ ಮುಕ್ತ
ಶ್ರೀಯರಸನೊಲಿಯದಲೆ ಒಲಿಸಬಲ್ಲವರುಂಟೆ ಜಡಚೇತನರಮಧ್ಯದಿ ॥ ೨೨ ॥

ನೋವೊಂದು ತನಗಾಗೆ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳಲರಿಯೆ
ಪಾವಗಿದ ವಿಷವ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ಕೊಳಲಂತರಿಯ
ಜೀವನು ರಮಾಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರಾದ್ಯಚಿಂತ್ಯ ಸದ್ಗುಣಪೂರ್ಣ ನರಹರಿಯನು ॥

ತಾವೊಲಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿಸಿಭವಾರ್ಣವವ ದಾಟುವುದಿ
ದಾವ ಕಾಲಕೂ ಸಾಧ್ಯವಹುದೆ ಅನಸೂಯೆಯಂ
ತಾ ಒಲಿದು ಅನಿಮಿತ್ತ ಪೊರೆವನೆನಲವನೆ ನಿರ್ಗುಣ ಜೀವನೀಧರೆಯೊಳು ॥ ೨೩ ॥

ಈ ವಿಧದ ಭಾವನೆಯು ಆವ ಜೀವನೊಳಿದ್ದು
ತಾನೋವಿ ಕರುಣದಿಂ ಮಾಳ್ಪನೊ ಶಿರಿರಮಣ
ಭೂವಲಯದೊಳಗೆ ತಚ್ಚೇತನನ ಗುಣದೋಷಗಳನು ತಾ ಲೆಕ್ಕಿಸದಲೆ ॥
ಭಾವಿ ಆಗಾಮಿ ಸಂಚಿತಗಳನು ಕಳೆದು ಭವ
ನೋವನೀಯದೆ ತನ್ನ ಭಕ್ತಿಸಂಪದವಿತ್ತು
ಈ ವಸುಂಧರೆಯೊಳಗೆ ಸೃಷ್ಟಿಸದೆ ಕಾವತನ್ನೊಳಗಿಟ್ಟು ಸಗುಣಿ ಕರುಣಿ ॥ ೨೪ ॥

ತಾನೆ ಕೋಪಿಸಿ ತಾನೆ ಶಾಂತನಾದಪನೊಮ್ಮೆ
ತಾನೆ ಬೈವಂ ತಾನೆ ದಯಗೈವನೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ
ತಾನೆ ನರಕವನಿತ್ತು ಮರಳಿ ದಯವಿಟ್ಟು ಮೋಕ್ಷವನೀವ ಭಕ್ತಗಣಕೆ ॥
ಈ ವಿಧದ ಕೋಪಶಾಂತಿಗಳಿಗಾಸ್ಪದವಾದ ।
ಜೀವಕೃತ್ಯಗಳ ತಾನಾಚರಿಸಿ ನಡೆಯುತಿಹ ।
ದೇವ ಗುರುಶ್ರೀನಿವಾಸವಿಠಲಗೆ ವೈಷಮ್ಯವುಂಟೆ ಘನ ಚಿನುಮಯಂಗೆ ॥ ೨೫ ॥

ಅಂತು ಶ್ರೀ ಗುರುಶ್ರೀನಿವಾಸವಿಠಲದಾಸರು ಮಾಡಿದ ನಿರ್ಗುಣಸಾರಸಂಧಿ ಸಮಾಪ್ತ

॥ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥